

bär, fastställa detta arvode till visst belopp för hvarje dag, synes något skäl icke vara för handen att inskränka tillämpningen af denna grundsats till de 120 första dagarne af Riksdagens sammanvaro, men låta dagtraktamentet upphöra för den tid riksdagen fortfar öfver fyra månader. Detta är en brist i förslaget, som torde göra det oantagligt äfven för den, som eljest godkänner den form, under hvilken motionären anser riksdagsmannaarvodet böra utgå. Såsom en väsendtlig formel brist måste det derjemte betraktas, att motionären bibehållit en redaktion af paragrafen, som visserligen må vara afpassad efter dess nuvarande innehåll, men som icke kan finnas lämplig att uttrycka den af motionären omfattade grundsats.

Af dessa skäl, och då, hvad beträffar förslaget till ändring i paragrafens 2 mom., det ringa antal fall, som dermed afses, ingalunda torde kräfvat en särskild grundlagstiftning, hemställer Utskottet,

att motionen i denna punkt icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 16 April 1872.

På Utskottets vägnar:

TH. MUNCK AF ROSENSCHÖLD.

N:o 17.

Ank. till Riksd. Kansli den 16 April 1872, kl. 3 e. m.

Konstitutions-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring i 33 § Riksdags-ordningen.

Under erinran att talmanseden är den enda ovilkorligen föreskrifna och till ordalagen bestämda som ännu i våra grundlagar kvarstår och med föranledande af den år 1870 beslutade grundlagsändring, som öppnat väg till riksdagsmannaskap och följaktligen äfven till talmansbefattning för sådana medborgare som af sin trosbekännelse kunde finna sig förhindrade att aflägga

omförmälda ed, har Herr *Ehrenborg* i en inom Andra Kammaren väckt motion N:o 198 femte punkten föreslagit, att hvad i nämnda § förekommer om talmans och vice talmans ed, måtte utgå samt att i sammanhang dermed hvad der föreskrifves om deputation och begärande af talmän måtte utbytas mot ett enkelt stadgande om talmäns utnämmande.

Ehuru Utskottet med motionären delar den öfvertygelse, att föreskriften om talmäns och vice talmäns ed utan olägenhet kan ur grundlagen utgå, förekommer likväl, så länge ännu någon bekännare af sådan troslära, som skulle förbjuda honom att aflägga talmanseden, icke ens blifvit inom Riksdagens kamrar invald, icke någon särskild anledning att för närvarande i följd af motionärens förslag tillstyrka en grundlagsändring, hvarföre Utkottet hemställer,

att motionen i denna punkt icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 16 April 1872.

På Utskottets vägnar:

TH. MUNCK AF ROSENSCHÖLD.

N:o 18.

Ank. till Riksd. Kansli den 16 April 1872, kl. 3 e. m.

Konstitutions-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring i 71 och 73 §§ Riksdags-ordningen.

I en inom Andra Kammaren väckt motion (N:o 205) har Herr *G. Hæggström* förklarar sig anse nu gällande stadganden om val af Riksdagens Fullmäktige i Riksbanken och Riksgälds-kontoret icke vara egnade att befrämja nödig stadga och kontinuitet i förvaltningen af dessa verks angelägenheter. Under oroliga tider kunde enligt motionärens åsigt svåra olägenheter uppstå deraf, att grundlagen medgifver att samtliga Fullmäktige kunna årligen ombytas. Blevde de utsedde för längre tid, så att endast ett mindre